Evanghelia lui Pavel (1)

Evanghelia care a fost propovăduită înainte de răstignirea lui Isus

Roy A. Huebner

© SoundWords, Online începând de la: 10.09.2018, Actualizat: 10.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: Matei 4.17 „(4:17) De atunci a început Isus să predice şi să spună: „Pocăiţi-vă, pentru că s-a apropiat Împărăţia cerurilor“.“; Luca 16.16 „(16:16) Legea şi profeţii au fost până la Ioan; de atunci Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu se vesteşte şi fiecare dă năvală să intre în ea.“; Marcu 1.14 „(1:14) Şi, după ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galileea predicând Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu“

> **Matei 4.17:** *De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, şi să zică: „Pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerurilor este aproape.”*
>
> **Luca 16.16:** *Legea şi prorocii au ţinut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu se propovăduieşte …*
>
> **Marcu 1.14:** *După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galileea, şi propovăduia Evanghelia [Împărăţiei] lui Dumnezeu …*

Creştinul care afirmă – şi oricât de învăţat ar fi el -, că este numai*o singură* veste bună, *o singură* Evanghelie, arată o lipsă fundamentală referitoare la înţelegerea căilor lui Dumnezeu. El nu cunoaşte adevărul dispensaţional; şi probabil el este mai mult decât aceasta – poate fi, că el respinge conştient adevărul dispensaţional.

Evrei 4.2: „Căci şi nouă ni s-a adus o veste bună ca şi lor; dar lor cuvântul, care le-a fost propovăduit, nu *le*-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei ce l-au auzit.” Găsim aici că vestea bună referitoare la intenţia lui Dumnezeu de a elibera pe Israel din Egipt şi a-l duce în Canaan este numită „veste bună”. Evanghelia, care ne este adusă nouă, o găsim în 1 Corinteni 15.1-11, şi chiar mai mult decât aceasta, aşa cum vom vedea.

Este o altă veste bună, pe care vrem s-o studiem acum. Este „Evanghelia Împărăţiei”. Înainte de răstignirea lui Hristos a fost predicată „Evanghelia Împărăţiei”. Ea era vestea bună, că Împărăţia era aproape (Matei 4.17 „(4:17) De atunci a început Isus să predice şi să spună: „Pocăiţi-vă, pentru că s-a apropiat Împărăţia cerurilor“.“; Luca 16.16: Marcu 1.14 „(1:14) Şi, după ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galileea predicând Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu“). Propovăduirea avea loc prin Ioan Botezătorul (Matei 3.12 „(3:12) Cel a cărui vânturătoare este în mâna Sa; şi Îşi va curăţa în întregime aria şi Îşi va aduna grâul în grânar, iar pleava o va arde cu foc de nestins“.“), prin Împăratul Însuşi (Matei 4.17 „(4:17) De atunci a început Isus să predice şi să spună: „Pocăiţi-vă, pentru că s-a apropiat Împărăţia cerurilor“.“) şi prin ucenici (Matei 10.7 „(10:7) Şi, mergând, predicaţi, spunând: «Împărăţia cerurilor este aproape!»“). Respingerea Împărăţiei în legătură cu Hristos înjosit a condus, vorbind omeneşte, la amânarea Împărăţiei. Desigur toate acestea erau în mâna suverană a lui Dumnezeu. Dar în acest timp trebuia să aibă loc crucea. Şi astfel Împăratul pleacă într-o ţară depărtată, ca să primească o Împărăţie şi apoi să revină (Luca 19.12 „(19:12) Deci a spus: „Un om de neam ales a plecat într-o ţară îndepărtată, ca să primească o împărăţie şi să se întoarcă.“). Între timp Împărăţia există, însă nu în putere şi glorie, ci, asemenea unei taine, sub o formă tainică. Când Hristos va veni, ca să supună pe vrăjmaşii Săi (Luca 19.27 „(19:27) Mai mult, pe vrăjmaşii aceia ai mei, care n-au vrut ca eu să împărăţesc peste ei, aduceţi-i aici şi tăiaţi-i înaintea mea!»““; Psalmul 110.1,2 „(110:1) Domnul a zis Domnului meu: „Şezi la dreapta Mea, până îi voi pune pe vrăjmaşii Tăi ca aşternut al picioarelor Tale“. (110:2) ⍰ Domnul va trimite din Sion sceptrul puterii Tale: „Domneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi!““ ; Apocalipsa 19.11-21, şi aşa mai departe), atunci El va domni minunat sau în glorie înaintea bătrânilor Lui (Isaia 24.23 „(24:23) Şi luna va roşi, şi soarele se va ruşina. Pentru că Domnul oştirilor va împărăţi pe muntele Sion şi în Ierusalim şi înaintea bătrânilor Săi în glorie.“; compară cu Psalmul 2; Zaharia 14.8,9 „(14:8) Şi va fi aşa: în ziua aceea vor

izvorî ape vii din Ierusalim: jumătate din ele spre marea de răsărit şi jumătate din ele spre marea de apus; aşa va fi şi vara şi iarna. (14:9) Şi Domnul va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea va fi un singur Domn şi Numele Lui, unul singur.“; şi aşa mai departe); aceasta va fi atunci Împărăţia în putere. Acum însă avem Împărăţia şi răbdarea (Apocalipsa 1.9 „(1:9) Eu, Ioan, fratele vostru şi împreună-părtaş la necazul şi împărăţia şi răbdarea în Isus, eram în insula numită Patmos, pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia lui Isus.“).

Evanghelia Împărăţiei va fi iarăşi predicată (Matei 24.14 „(24:14) Şi această Evanghelie a Împărăţiei va fi predicată în toată lumea, spre mărturie pentru toate naţiunile; şi atunci va veni sfârşitul.“), şi anume prin rămăşiţa iudaică în timpul celei de-a şaptezecea săptămână-an a lui Daniel (Daniel 9), când urâciunea pustiirii va fi în Ierusalim (Daniel 9; 12.11; Matei 24.15 „(24:15) Când veţi vedea deci urâciunea pustiirii, despre care s-a spus prin profetul Daniel, stând în loc sfânt (cine citeşte să înţeleagă),“ ; Apocalipsa 13.15 „(13:15) Şi i s-a dat să dea suflare chipului fiarei, încât chipul fiarei să şi vorbească şi să facă să fie ucişi toţi cei care nu se vor închina chipului fiarei.“). Propovăduirea Împărăţiei va fi reluată. Însă aceasta nu înseamnă că creştinătatea are o a doua şansă. Oamenilor, care *acum* resping Evanghelia, dacă vor trăi atunci, li se va trimite o lucrare de rătăcire, „ca să creadă o minciună; pentru ca toţi cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiţi” (2 Tesaloniceni 2.11,12).

Rezultatul acestei propovăduiri viitoare a Evangheliei Împărăţiei îl găsim în Apocalipsa 7.9-17 şi în Matei 25.31-46. Credinţa oilor se arată conform cu Iacov 2; credinţa nu se arată prin faptele Legii, ci prin faptele vieţii. Când ei vor primi mesajul şi pe mesageri (pe fraţii Împăratului – iudeii), atunci aceasta va da naştere la roadele credinţei. Astfel de „oi” vor fi binecuvântate în Împărăţie, când Hristos va sta pe tronul gloriei Sale. Actualmente El nu stă pe tronul gloriei, ci pe tronul Tatălui (compară cu Matei 25.31 „(25:31) Dar, când va veni Fiul Omului în gloria Sa, şi toţi îngerii cu El, atunci va şedea pe tronul gloriei Sale;“ şi Apocalipsa 3.21 „(3:21) Învingătorului îi voi da să şadă cu Mine pe tronul Meu, după cum şi Eu am învins şi M-am aşezat cu Tatăl Meu pe tronul Său».“). Din aceasta nu trebuie să se tragă în mod greşit concluzia, că Evanghelia, pe care noi o propovăduim, sau ar trebui s-o propovăduim, nu conţine lucruri referitoare la Împărăţie (Faptele apostolilor 14.22; 19.8; 20.25; 28.23; 28.3-31). Esenţialul este că noi nu predicăm „Evanghelia Împărăţiei”, aceasta înseamnă, că Împărăţia este aproape. Noi predicăm lucruri referitoare la Împărăţie sub aspectul ei moral, în etapa ei tainică şi în forma ei de putere, când Hristos va domni [în Împărăţia de o mie de ani].

Tradus de la: Das Evangelium des Paulus (1)

Titlul original: *Paul's Gospel: The Gospel of the Glory and Grace*

Present Truth Publishers, 1972

Traducere: Ion Simionescu